

TAMKin laulajien ilta
ke 2.2.2022 klo 19
Satamakadun sali

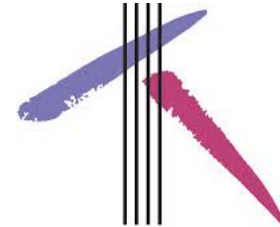
TAMK
Musiikki
Elämyksiä luomassa

OHJELMA

Johannes Brahms:
Ständchen

Henri Duparc:
Nanny

Veera Hölsö, sopraano
Hanna-Leena Savolainen, piano

TAMPEREEN
KONSERVATORIO

Ständchen (Franz Kugler)
Der Mond steht über dem Berge,
So recht für verliebte Leut';
Im Garten rieselt ein Brunnen,
Sonst Stille weit und breit.
Neben der Mauer im Schatten,
Da stehn der Studenten drei,
Mit Flöt' und Geig' und Zither,
Und singen und spielen dabei.
Die Klänge schleichen der Schönsten
Sacht in den Traum hinein,
Sie schaut den blonden Geliebten
Und lispelt: Vergiß nicht mein!

Nanny (Leconte de Lisle)
Bois chers aux ramiers, pleurez, doux feuillages,
Et toi, source vive, et vous, frais sentiers;
Pleurez, ô bruyères sauvages,
Buissons de houx et d'égliantiers.
Printemps, roi fleuri de la verte année
O jeune Dieu, pleure! Été mûrissant,
Coupe ta tresse couronnée;
Et pleure, Automne rougissant.
L'angoisse d'aimer brise un coeur fidèle.
Terre et ciel, pleurez! Oh! Que je l'aimais!
Cher pays, ne parle plus d'elle;
Nanny ne reviendra jamais!

Serenadi
Kuu on vuoren yllä,
aivan kuin rakastuneita varten,
puutarhassa solisee lähde,
muuten hiljaisuus kaikkialla.
Varjossa muurin vieressä
seisoo kolme ylioppilasta
mukanaan huilu, viulu ja sitra,
ja he laulavat ja soittavat.
Sävel hiipii varkain
kauneimman uneen,
hän katsoo vaaleaa rakastettuaan
ja kuiskaa: "älä unohda minua!"

(suom. Veera Hölsö)

Nanny
Puut kyyhkyjen rakastamat, itkekää, pehmeät
lehdet,
itke sinäkin, eloisa lähde sekä te, tuoreet polut,
itkekää, villit kanervikot,
orjanlaakeri- ja koiranruusupensaat.
Kevät, vihreän vuoden kukoistava kuningas,
oi nuori jumala, itke! Kukoistava kesä,
katkaise kruunattu palmikkosi;
itke, syksy ruskottava.
Rakkauden tuska särkee uskollisen sydämen.
Taivas ja maa, itkekää! Voi, kuinka rakastin häntä!
Rakas maa, älä puhu hänestä enää;
Nanny ei koskaan palaa!

(suom. Riikka Putkonen & Veera Hölsö)

Roger Quilter:
By a Fountainside

Samuel Barber:
The secrets of the old

Heini-Marja Rintaniemi, sopraano
Viktor Pelliä, piano

By a Fountainside

Slow, slow, fresh fount,
keep time with my salt tears:
Yet slower, yet; O faintly, gentle springs:
List to the heavy part the music bears,
Woe weeps out her division when she sings.
Droop herbs and flow'rs,
Fall grief in show'rs,
Our beauties are not ours;
O I could still,
Like melting snow upon some craggy hill,
Drop, drop, drop, drop,
Since nature's pride is now a withered daffodil.

(Ben Jonson)

The secrets of the old

I have old women's secrets now
That had those of the young;
Madge tells me what I dared not think
When my blood was strong,
And what had drowned a lover once
Sounds like an old song.

Though Marg'ry is stricken dumb
If thrown in Madge's way,
We three make up a solitude;
For none alive today
Can know the stories that we know
Or say the things we say:

How such a man pleased women most
Of all that are gone,
How such a pair loved many years
And such a pair but one,
Stories of the bed of straw
Or the bed of down.

(W. B. Yeats)

Lähteen luona

Hitaasti, verkkaisesti, raikas lähde,
virtaa samaan tahtiin suolaisten kyyneleideni
kanssa:
Vielä hitaammin, oi heikot, hellät lähteet:
Kuunnelkaa musiikin tuomaa raskautta,
kun suru itkee laulaessaan.
Yrtit ja kukat kuihtukaa,
murhe satakoon maahan,
kauneutemme ei ole omamme;
Oi voisin yhäti,
kuin sulava lumi joltain rosoiselta kukkulalta,
tipahdella, pisaroida,
koska luonnon ylpeys on nyt vain kuihtunut
narsissi.

(suom. H-M Rintaniemi)

Vanhojen salaisuudet

On minulla salaisuuksia vanhojen naisten
jotka ennen olivat nuoria;
Madge kertoo, mitä en uskaltanut ajatella
edes ollessani nuori,
ja mikä saattoi ennen hukuttaa rakastajan,
kuulostaa nyt kuin vanhalta laululta.

Vaikka Marg'ry hölmistyy sanattomaksi
joutuessaan Madgen tielle,
me kolme luomme yhteisen yksinäisyytemme;
sillä kukaan elossa oleva
ei voi tietää tuntemiamme tarinoita
tai sanoa asioita, kuten me voimme:

Kuinka sellainen mies miellytti naisia
jotka ovat jo poissa,
Kuinka sellainen kaksikko rakasti niin monta
vuotta
ja silti vain yhtä,
Tarinoita olkipetien,
tai untuvasänkyjen.

(suom. H-M Rintaniemi)

Hugo Wolf:
Verborgenheit

Antti Hirvonen, baritoni
Viktor Pellia, piano

Verborgenheit

Laß, o Welt, o laß mich sein!

Locket nicht mit Liebesgraben,
laßt dies Herz alleine haben
seine Wonne, seine Pein!

Was ich traure, weiß ich nicht,
es ist unbekanntes Wehe;
immerdar durch Tränen sehe
ich der Sonne liebes Licht.

Oft bin ich mir kaum bewußt,
und die helle Freude zücket
durch die Schwere, so mich drücket,
wonniglich in meiner Brust.

Laß, o Welt, o laß mich sein!
Locket nicht mit Liebesgraben,
laßt dies Herz alleine haben
seine Wonne, seine Pein!

Verborgenheit

Oi maailma, jätä minut rauhaan!
Älä houkuta minua lemмен lahjoillasi.
Anna tämän sydämen pitää
ilonsa ja tuskansa yksin!

Mitä oikein suren, en tiedä,
se on tuntematonta tuskaa;
aina kuitenkin näen kyynelten läpi
auringon suloisen valon.

Usein, melkein kuin tajuamattani,
kirkas ilo vetää minut autuaasti
rinnassani puristavien
vaikeuksien läpi.

Oi maailma, jätä minut rauhaan!
Älä houkuta minua lemмен lahjoillasi.
Anna tämän sydämen pitää
ilonsa ja tuskansa yksin!

(suom. Sinikka Alstela)

Tauno Pylkkänen:
Lintu
Pastorale

Tommi Grönberg, tenori
Viktor Pellia, piano

Lintu kaukaisten lentää vuorten taa. Kuuluu siipien kummaa havinaa. Lentoon linnun sen mieli unelmoi. Siivet suhisten lakkaamatta soi, ne suhisten soi. Halki aikojen lentää lintu tuo. Kaipuu ikuisen kantaa siivet nuo. Kaipuu ikuisen kantaa siivet nuo. Lintu kaukaisten lentää vuorten taa. Kuuluu siipien kummaa havinaa.

Vaikene, vaivattu sieluni, ja valmistu vastaanottamaan Herraa, Vapahtajaasi, ole kuuntelevainen ja kuulas, ja hiljaa aivan! Kun viheriä vilja vainiolla nukkuu, Hän tulee unikukkasten kupuja pitkin, tähkät eivät taivu Hänen askeltensa alla, heinä ei huoju, nuoku ei nukkuva valmu. Hän on vaivattujen Vapahtaja, unettomille Hän tuo unen. Maan uumenissa Hän aukaisee uudet vesisuonet. Hän täyttää sielusi lähteet uhoavalla vedellä. Kaste on langennut yli katajaisen laitumen, sorsa on kaislikossa vaiti, ja lampaatkin lepäävät. Yli katajaisen kankaan hiipii yö. Luoja, anna luoduillesi armo ja rauha!

Ilkka Kuusisto:
Kattoja häämöittää
Aavistelen sointuja
Tuuli on keksinyt soinnun

Mea Tikkanen, sopraano
Hilma Salo, piano

**Ilkka Kuusisto:
Äitiinsä etsei lapsi
Kaukametsä
Sydämeni laulu**

**Karoliina Airas, sopraano
Viktor Pellia, piano**

Äitiinsä etsei lapsi

Äitiinsä etsei lapsi,
itkien kauvan hän etsei,
tok' viimein hän nähdä saa
sen liehuvan liinan pellol.
Sinnenpä nyt kiirehtii
hän kultasantasella tiellä
ja elokuun aurinko paistaa.

Äiti, kosk itkun kuulee,
leikaten kultaista olkee,
koht sirppinsä heittää hän
ja rientävi pienoist vastaan:
Helmoihins hän kietoo sen
ja istuu auman äärehen
ja elokuun aurinko paistaa.

Autuas uni on lapsen,
autuas katsanto äitin;
se taivahan rantaan käy
ja uneksuun viipyy siellä,
koska liehtoo lounainen,
kosk paistaa heljä aurinko
ja kultainen vainio läikkyy.

Sydämeni laulu

Tuonen lehto, öinen lehto,
siell' on hieno hietakehto,
sinnepä lapseni saatan.
Siell' on lapsen lysti olla,
Tuonen herran vainiolla
kaitsea Tuonelan karjaa.
Siell' on lapsen lysti olla,
illan tullen tuuditella
helmassa Tuonelan immen.
Onpa kullan lysti olla,
kultakehdoss' kellahdella,
kuullella kehrääjälintuu.
Tuonen viita, rauhan viita!
kaukana on vaino, riita,
kaukana kavala maailma.

Kaukametsä

Alas kalliolta lapsi riensi,
äitins luoksi riensi hän,
lausui loistavalla katsannolla:
nähty olen taivaan maan.

"Mitä haastelet, mun pienoiseni,
mitä taivaan kaukamaast'
Missä näit sä autuitten mailman?
Sano, kulta-omenain."

Vuoren harjanteella kauan seisoin,
katsahdellen koilliseen,
siellä näin mä nummen sinertävän,
honkametsän kaukasen.

Puitten kärjill' näin mä kunnaan kauniin,
armas päivä paistoi siell',
ylös kunnaan kiirehelle juoksi
kultasannotettu tie.

Tämän näin ja sydämeni riutui,
kyynel juoksi poskellein,
enkä ymmärtänyt miksi itkin,
mutta näinhän taivaan maan.

"Ei, mun lapsein; sineydes ylhääl
taivaan korkee sali on,
siellä lamput, kultakruunut loistaa,
siell' on istuin Jumalan."

Ei, vaan siellä, missä ilmanrannall'
kaukametsä haamottaa,
siellä ompi onnellisten mailma,
siellä autuitten maa.

Ilkka Kuusisto:
Tuuli hiljaa henkäilee
Jossain kirkkauden maassa

Emmi Latvanne, sopraano
Hilma Salo, piano

Tuuli henkäilee herkästi, Ja etsiskelee sointuja.
Teema säihkyi siintävässä etäisyydessä hämyperhosen vieraana.
Portilla kuiskutellaan rakkaudesta.
Tuuli saa ihastuttavan aiheen Soittimelleen.

Jossain kirkkauden maassa kuljen.
Taakka harteita ei paina, se on poissa.
Kukkaportin avaan suljen.
Hengittelen ilmaa kevyttä kuin tuuli.
Joka puu on ystäväni hymyhuuli. Itkenkö?
Enhän suinkaan ihanassa maassa.